Lexical Bundles in Academic Lectures
(BA thesis abstract by Marek Leško)

The work attempts to briefly outline the current state of knowledge on the subject of lexical bundles and investigate their functions and use in two sets of academic lectures, British and American. For this purpose, it uses lecture transcripts from BASE (British Academic Spoken English) and MICASE (Michigan Corpus of Academic Spoken English) corpora.

In the theoretical part, lexical bundles are defined as recurrent expressions of three and more words that are identified by statistical means (at least 20 occurrences per million words, for instance) only with no regard for structural completeness or perceptual salience. The work presents general characteristics of lexical bundles as typically non-idiomatic, structurally incomplete units and sorts them into several structural categories typical of conversation or academic prose. Three main functions of lexical bundles are identified: stance expressions, discourse organizers and references. Finally, the study discusses lexical bundles in terms of cohesion, i.e. how these recurrent expressions are used as surface links within the discourse to signal mostly intrasentential relations that fulfill the role of linking adverbials.

In the practical (research) part, the thesis presents data obtained from two sets of lecture transcripts, British and American. The results include 50 most frequent lexical bundles in each sub-corpus together with their structural classification and primary discourse function. According to their structure, the bundles are categorized as “conversational”, “academic” or mixed. The data show that academic lectures are a specific genre of discourse, which employs both “oral” and “literate” elements. This conclusion supports the findings of previous research on the subject of classroom teaching. Regarding the functions of recurrent expressions, lectures include an abundance of bundles in each functional category, the majority being referential. Despite the prevalence of referential expressions, the categories are represented in a relatively balanced way, unlike in conversation, where stance expressions are prevalent, and academic prose, which use predominantly referential expressions.

The work presents individual examples of lexical bundles in each functional category and attempts to demonstrate differences between British and American academic English. In case of stance bundles, British lecturers seemed more assertive with regard to their audience but less likely to use direct epistemic evaluations. American teachers, on the other hand, seemed more

encouraging and several motivational expressions are used among the 50 most common lexical bundles. In the area of discourse organizers, British and American lectures employ the same or similar expressions to convey relationships between various parts of discourse. Referential bundles were more difficult to evaluate, as they tend to depend on the subject and the size of the corpora was not sufficient to discuss systematic differences.

Finally, the work demonstrates the cohesive role of lexical bundles on individual examples and confirms the results of previous research that recurrent expressions play a significant cohesive role in academic discourse.

It has been shown that academic lectures are a specific genre of discourse due to the communicative aims and demands combining clarity, good structure and a density of new information. The unique nature of this genre is a more important factor than linguistic or cultural differences between British and American lecturers.

Opakujúce sa slovné spojenia v akademických prednáškach
(abstrakt k bakalárskej práci, Marek Leško)

Práca predstavuje stručný náčrt súčasných poznatkov o „lexical bundles“ (opakujúcich sa slovných spojení) a skúma ich využitie a funkcie v dvoch sadách akademických prednášok, jednej britskej a jednej americkej. Za týmto účelom pracuje s prepismi prednášok vybraných z korpusov BASE (British Academic Spoken English) a MICASE (Michigan Corpus of Academic Spoken English).

V teoretickej časti sa definujú „lexical bundles“ ako opakujúce sa výrazy troch a viacerých slov, ktoré sú určené iba štatistickým výskytom (napríklad dvadsiatimi výskytmi na milión slov) bez ohľadu na štruktúrnu úplnosť či postavenie vo vete z hľadiska interpretácie. Práca predkladá všeobecnú charakterizáciu týchto spojení ako zväčša neidiomatických, štruktúrne neúplných jednotiek a triedi ich do niekoľkých štruktúrnych kategórií, ktoré sú typické pre konverzáciu alebo akademickú prózu. Tieto spojenia majú tri hlavné funkcie: vyjadrujú postoj, napomáhajú organizácii diskurzu alebo slúžia ako referenčné výrazy. Na záver teoretickej časti práca analyzuje „lexical bundles“ z hľadiska kohézie, teda spôsobu, akým prispievajú k prepojeniu nadvetných celkov podobne ako adverbiály s touto úlohou.

V praktickej, výskumnej časti práca predkladá dáta získané z dvoch sad prepisov britských a amerických prednášok. V tejto časti sa prezentuje 50 najčastejších opakujúcich sa spojení v každej sade spolu s ich zaradením na základe štruktúry ako aj primárnej diskurznej funkcie. Podľa štruktúry sa delia na „konverzačné“ a „akademické“, prípadne charakteristické pre oba registre. Výskedky ukazujú, že akademické prednášky sú špecifickým žánrom, ktorý využíva prvky typické pre ústny aj odborný písomný prejav. Tento záver podporuje predošlý výskum v tejto oblasti. Pokiaľ ide o funkcie opakujúcich sa spojení, prednášky zahŕňajú množstvo „bundles“ v každej funkčnej kategórii, pričom väčšinu tvoria referenčné. Napriek prevahe referenčných výrazov sú jednotlivé kategórie zastúpené relatívne vyvážene na rozdiel od konverzácie, kde prevládajú výrazy postoja, a akademickej prózy, ktorá využíva najmä referenčné spojenia.

Práca prezentuje konkrétne príklady opakujúcich sa spojení v každej funkčnej kategórii a pokúša sa na nich demonštrovať rozdiely medzi britskou a americkou akademickou angličtinou. V prípade výrazov postoja, britskí prednášajúci sú podľa výsledkov asertívnejší voči poslucháčom, ale zdržanliví v prípade priamych epistemických súdov. Na druhej strane pôsobia americkí prednášajúci viac motivačne a medzi 50 najčastejšími výrazmi sa objavuje niekoľko povzbudzujúcich fráz. V oblasti výrazov napomáhajúcich organizácii diskurzu využívajú britskí aj americkí prednášajúci podobné spojenia vyjadrujúce vzťahy medzi jednotlivými časťami diskurzu. Je ťažšie vyhodnotiť referenčné výrazy, keďže spravidla závisia na téme a veľkosť korpusov nestačila na analýzu systematických rozdielov.

Práca na záver na jednotlivých príkladoch demonštruje kohéznu úlohu opakujúcich sa spojení a potvrdzuje tvrdenia predošlého výskumu, že tieto výrazy zohrávajú v kohézii textu v prípade akademických prednášok významú úlohu.

Ukázalo sa, že akademické prednášky sú špecifickým žánrom diskurzu vďaka komunikačným cieľom a nárokom, v ktorých sa kombinuje požiadavok jasnosti a dobrej štruktúry s hustotou nových informácií. Unikátna povaha tohto žánru je dôležitejší faktor než jazykové či kultúrne odlišnosti medzi britskými a americkými prednášajúcimi.